

Kuzuların kangalın sütünü emmesi

Ali İhsan Erdoğan ve Süleyman Akkuş: “Son günlerde kuzuların kangal köpeklerini emdiği ile ilgili haberler çıktı. Köpekten süt emen kuzuların eti yenir mi ve bu kuzulardan kurban olur mu soruları da sıkça sorulmaya başladı. Kimisi kurban olur diyor, kimisi bu kuzuların eti haramdır diyor; doğrusu hangisidir?”

Bir kangal köpeğinin kendi yavrusu olmayan kuzulara, hiç de mecbur olmadığı halde süt vermesi, köpek de olsa anne şefkatinin ne kadar nazif bir rahmet olduğunun delilidir!

Bundan şer’î bir hüküm çıkmaz!

Bu bir fitrat resmidir!

İşin fitrat boyutunda problem yok: Köpeğin sütü, kuzunun vücudunda istihlak geçirir, yani istihaleye uğrar. Yani kimyevî olarak dönüşüme tabi olur ve gıda değeri olarak kendisini temizler.

Bedüzzaman’ın ifadesiyle, hayat bir istihale makinesidir.

Bedüzzaman diyor ki: “Hayat, bu kâinatın tezgâh-ı âzamında öyle bir istihale makinesidir ki, mütemadiyen, her tarafta tasfiye yapıyor, temizlendiriyor, terakki veriyor, nurlandırıyor.”¹

Keza Bedüzzaman diyor ki: “Bu fabrika-i kâinat ve misafirhane-i arz o derece pak, temiz ve naziftir ve o kadar kirsiz ve bulaşıksızdır ve ufunetsizdir ki, bir lüzumsuz şey ve bir menfaatsiz madde ve tesadüfî kir bulunmaz, zahiri bulunsa da, çabuk bir istihale makinesine atılır, temizlenir.”²

Fakat işin diğer yanını gözden kaçırmayalım:

Kangal gibi yırtıcı bir köpek, iş annelik olunca şefkate ve merhamete mahkûm oluyor!

Alacağımız dersler var:

İnsan olarak, şefkatten ve merhametten yana, yırtıcı yanlarımızı ne kadar törpüleyebiliyoruz?

“Kim bir Mü’min’den dünya sıkıntılarında birini giderir, ona rahat nefes aldırır, Allah da ondan kıyamet günü sıkıntılarında birini gidererek rahat nefes aldırır. Her kim darda kalana kolaylık sağlarsa Allah da ona hem dünyada hem de âhirette kolaylık gösterir.”³ buyuran bir Peygamberimiz (asm) varken...

Kimin hangi sıkıntısını giderdik, merhametimizle kime derman olduk, şefkatimizle kimi sardık sarmaladık?

Kendimizi bir test etmemiz gerektiğini bize kangal köpeği hatırlatıyor!

Fıtratın bu resminden insan olarak ders almak gerek!

Şefkat ve merhamet konusunda bir kangaldan geri kalmamak gerek!

Gelelim resmimizin şer’î durumuna...

Kur’ân, “Şüphesiz sizin için hayvanlarda büyük bir ibret vardır. Zira size, onların karınlarındaki fişkı ile kan arasından gelen, içenlerin boğazından kolayca geçen hâlis bir süt içiriyoruz.”⁴ buyuruyor.

Bu âyetin de ifade ettiği gibi, hayvanlardan ve süten ibret almak gerekiyor.

Kuzulara ve kangallara haramı, helâli gösteren, davranışlarına sınır koyan şer’î bir kanun yoktur!

Kuzular ana kangala sokuluyor ve ana kangal memelerini kuzulara açıyorsa...

Bu süt kuzulara helâldir.

Nitekim kuzular ve köpekler sadece bugün değil; yaratıldıkları günden beri neredeyse yan yana ve iç içe yaşıyorlar!

Eğer fitratın bu resmi haram bir işlem olsaydı, şeriatta ifadesini bulurdu. İnsanın, yani kuzu sahiplerinin bunu bilerek yapmaması yeterlidir.

Fıkıh âlimlerimiz pislik yiyen temiz bir hayvanın durumunu tartışmışlar ve böyle bir hayvanın etinin nasıl temiz olabileceğine dair içtihatlarında bulunmuşlar. Osmanlının muteber fıkıh ulemasından olan ve 1836’da Dımaşk’ta vefat eden İbn-i Âbidin (rha) bu konuyu gündemine ve kitabına almış ve demiş ki:

“Pislik yiyen hayvan, etinden o pis koku gidinceye kadar hapsedilir, koku gittikten sonra yenilir. Bu temizlenme müddeti şöyle takdir edilmiştir: Tavuk üç gün, koyun-keçi dört gün, deve ve sığır on gün hapsedilir. Eğer bir hayvan, hem necaset, hem de temiz yiyecekler yese ve eti de kokmasa, o zaman onun eti helâldir. Domuz sütü ile beslenen bir buzağının etinin helâl olması gibi. Çünkü onun eti bozulmaz. Onun gıdalandığı şey de onun vücudunda müstehlik olmuştur (istihale geçirmiştir, kimyasını değiştirmiştir). Eti yenilen bir hayvan şarap içse, aynı saatte kesilse, onun etini yemek helâldir; ama mekruhtur.”⁵

Bu hükümden de anlaşılıyor ki, kangal sütü emen kuzunun eti yenir, bu kuzu kurbanlık çağına geldiğinde kurban edilir.

Dipnotlar:

- 1- Bediüzzaman Said Nursî, Lem'alar, Yeni Asya Neşr., İstanbul, 2005, s. 915,
- 2- Bediüzzaman Said Nursî, Lem'alar, Yeni Asya Neşr., İstanbul, 2005, s. 869,
- 3- İmam Nevevi, Riyaz'üs-Sâlihîn, 2/74-75.,
- 4- Nahl Suresi: 66,
- 5- İbn-i Abidin, Reddü'l-Muhtar, Yasaklar ve Mubahlar